

ПРЕС КЛИПИНГ

9.јануар 2012.

НАСЛОВИ

Љубисав Орбовић: Улица уместо штрајка; (стр.2)

Дугују држави 800 плата; (стр.4)

Синдикати до 15. фебруара о изласку на изборе; (стр.7)

Ком ће се царству синдикалци приклонити; (стр.8)

Биће нових отказа; (стр.9)

Државне фирме дужне 20 милијарди динара пореза; (стр.11)

Љубисав Орбовић: Улица уместо штрајка

Биљана СТЈЕЉА

Председник СССС о кризи, отпуштањима, уласку у политику: Ни у овој години неће бити боље. Имамо најниже плате у региону

Љубисав Орбовић

Последње три године "убиле су" 250.000 радних места, упркос оптимизму политичара који су тврдили да ће Србија заправо профитирати. А данас, за разлику од ранијих говоранција, без икаквог устегања и увијања, најављују још тежу годину. Љубисав Орбовић, председник Савеза самосталних синдиката Србије, објашњава, за "Новости", да ли је коначно прорадила "реторика истине" или се подижу нове ограде услед недостатка излаза.

- Сви су коначно увидели колику су грешку направили 2008. дајући лажну наду. Чак су нам, не тако ретко, понављали и ону народну "док неком не смркне, другом не сване", алудирајући да ћемо баш ми профитирати кризом. А сви смо сведоци да нам се, ипак, смркло. Постало је очито да власт нема начин да предвиди шта ће се даље догађати, а свакако ни мере којима би могли заштити српску привреду и све запослене. Зато су одлучили да макар причају другачије.

*** Имају ли синдикати процену о томе шта би нас још могло задесити у предстојећим месецима?**

- Већ смо доживели општу катаклизму, изгубили радна места и пали на ниво најнижих плата у окружењу. Сигурно је да нећемо направити никакав помак унапред, већ ћемо остати на истом нивоу.

*** Значи ли то да нам следе нови откази?**

- Борићемо се да не дође до нових отпуштања, јер је број радника већ изједначен са бројем пензионера, а када томе додате и незапослене, јасно је да би свако даље опадање броја запослених било катастрофално.

*** А шта подразумевате под том борбом? Којим то начинима можете да спречите даљу рецесију?**

- Користићемо све што нам је дозвољено. Примат ћемо, наравно, дати договору, али уколико то не успе, уследиће протести и, на крају, улица.

*** Али ти методи нису нови, а изостали су и ефекти. Шта је то сада толико другачије па сматрате да би овај сценарио могао да донесе резултате?**

- Народ више не може да издржи толико незадовољство и то баш зато што су изостали сви ефекти. Штрајкова ће свакако бити мање, јер сви који раде, па чак и они за мале плате, мисле да су привилеговани, што је срамотно. А на улицу не би изашли само запослени него сви - млади, без посла, гладни... То је велика популација која више нема начин да преживи и која тражи егзистенцијално решење.

*** Дакле, "грчки сценарио" је могућ и у Србији?**

- Ако се овако настави, свакако. Додуше, нема рокова када би се он могао десити, али ако не почну да се отварају нова радна места, ако се не покрену грађевина, пољопривреда... прети нам реална опасност. Очекујем да на тај начин гледају и они који воде ову земљу.

*** Немате баш поверења у оне који воде ову земљу, али размишљате да се политички ангажујете. Јесте ли донели коначну одлуку о оснивању странке?**

- Још не. Надамо се да би у другој половини јануара могли да имамо решење.

*** Зашто толико мерите?**

- Зато што, ипак, нисмо вољни да уђемо у политику. Овде је питање покушаја да се супротставимо актуелној политици. На садашњој сцени више немате идеологије ни разлике између левице и деснице.

*** Да ли ви зато преговарате са свима?**

- Па нема разлога да било кога игноришемо. Данас немате социјално-демократских опција. У Србији имамо неолиберални систем који стално говори о томе како су радници лењи и необразовани, а траже пуно права. Непрестано нас пореде са иностранством, али заборављају колике су тамо зараде. И још су за укидање права која су загарантована законом.

*** Осећате ли да и синдикати имају одговорност за такво стање?**

- Не можемо ми да будемо одговорни када немамо могућност да доносимо одлуке. Све што смо могли, учинило смо. Потписали смо социјални споразум, придржавали га се, али онда је почело врдање. Ту ми нисмо криви.

*** Ако већ мислите да су политичке партије неодговорне, по ком бисте онда кључу бирали партнере за будуће коалиције?**

- Питање да ли ћемо их и бирати, али ако то будемо радили онда ћемо гледати који су нам заједнички циљеви, без обзира на то како се зове партија.

*** Плашите ли се да ће вас политички ангажман коштати поверења међу сопственим чланством, јер истраживања показују да народ све мање верује политичарима, али и синдикатима?**

- Та се прича ствара како би се, преко синдиката, ударило на раднике. Лакше је рећи да су синдикални лидери лоши и подривати сумњу у њих, а онда прекрајати законе, укидати права... А то не би имао ко да спречи. Синдикати су, ипак, једини који их бране.

НЕМАМО ПАРА, АЛИ ИМАМО ГЛАСОВЕ

*** Јесте ли извагали шта добијате, а шта губите уласком у политику?**

- Нас не интересују ни положаји, ни бенефиције, иако се тај закључак многим више пута наметао. Изгубили бисмо, евентуално, ту нит чистоте коју представља синдикална борба, јер бисмо многим дали простора да нас лакше нападају. С друге стране, не видим како да заштитимо права радника уколико немамо прилику да нешто и одлучујемо. А прави би успех био да успемо макар да задржимо њихова постојећа права, јер је то све теже. Видите колики су притисци Америчке коморе и страних инвеститора у тражењу смањења радничких права. А управо они финансирају све политичке партије и самим тим учествују у изборима. Ми пара немамо, али имамо гласове, и једино на томе можемо да заснивамо свој програм.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.239.html:360999-Duguju-drzavi-800-plata>

Дугују држави 800 плата

Г. БУЛАТОВИЋ

Ко су првих 100 пореских неплатиша - физичких лица, са укупним дугом од 2,9 милијарди динара. На листи тек по које широј јавности познато име. Изостали спортисти и естрада

СТО првих пореских неплатиша - физичких лица са у суботу објављене листе највећих дужника - држави нису платили укупно 2,9 милијарди динара пореза, што је око 80.000 просечних плата у Србији. Рекордер по неплаћеном порезу је грађанин из Лесковца. Он држави на име дажбина дугује чак три милиона евра, односно 10.000 просечних плата.

Сви грађани који су последњих месеци имали блиски сусрет са судским извршитељима и то због значајно нижег дуга по основу неплаћене струје, комуналија или баш пореза, тешко могу да схвате по чему су то Новица Јовановић из Лесковца, и још много других на дугом списку дужника према Пореској управи, имуни на принудну наплату.

- Грађани који су се нашли на списку 100 дужника према Пореској управи дугују за неплаћене дажбине по разним основима - објашњавају за „Новости“ у Пореској управи. - Ту има оних који

нису плаћали порез по основу продаје својих покретних и непокретних ствари, порез на годишњи приход грађана, а доста је и оних који су у претходном периоду трговали акцијама, а да су, при том, заборавили да су дужни да по том основу плате порез на капиталну добит у износу од 20 одсто прихода који су добили. Последњих месеци су филијале Пореске управе откриле доста прекршаја по овом основу, и они су данас предмет истраге Пореске полиције.

■ НАЈВЕЋИ ДУЖНИЦИ - физичка лица	
Дужник	Дуг у милионима динара
Новица Јовановић, Лесковац	307,9
Марио Вујаклија, Инђија	239,6
Блажо Ђуровић, Земун	127
Милан Васиљковић, Смедеревска Паланка	82,9
Миле Момчиловић, Инђија	69,7
Радисав Родић, Вождовац	62,6
Миодраг Јеринић, Туприја	61,2
Анђелка Јеринић, Жупија	61,8
Драгиша Николић, Чукарица	52,1

Мада се очекивало да ће се на списку 100 највећих дужника пореза наћи звучна имена, на њему ипак доминирају људи који нису познати широј јавности. Рекордер по неплаћеном порезу међу грађанима бави се, како „Новости“ незванично сазнају, пословима из области металске индустрије. Други по реду, Маријо Вујаклија из Инђије, такође је приватник. Остао је дужан за порез 2,3 милиона евра, док је Земунац Лазо Крвопић задужен 1,2 милиона евра.

Од звучнијих имена, држави највише дугује оснивач листова „Куир“ и „Глас јавности“ Радисав Родић. Од њега се потражује око 600.000 евра. Ту је и Горан Триван, функционер СПС и београдски секретар за заштиту животне средине, који по основу неплаћеног пореза дугује око 180.000 евра.

Маргит Савовић, данас помало заборављена министарка у Савезној влади, која је тренутно предавач на Суботичком универзитету, дугује држави по основу неплаћеног пореза 100.000 евра. И власник ФК Војводине Ратко Буторовић, познатији као Бата Кан Кан, према евиденцији порезника треба такође да плати око 100.000 евра.

Интересантно је да нико од познатијих са списка дужника према Пореској управи не види по ком основу би могли да дугују држави. Своја саопштења јавности најављују за наредне дане.

- Никада од порезника нисам добио информацију да постоји мој било какав порески дуг - каже Ратко Буторовић.

Војин Ђорђевић, чија се фирма „Горки лист“, упркос великим дуговима, не налази на листи 100 највећих дужника, као грађанин дугује више од 400.000 евра.

На листи највећих дужника не налази се ниједно име из света шоу бизниса. Нема ни спортиста, нити такозваних контроверзних бизнисмена. Њих, упркос очитом богатству које поседују, нема ни на листи оних који по основу прихода плаћају највећи порез у Србији.

- Они, углавном, и нису пријављени као порески обвезници у нашој земљи - објашњавају у Пореској управи. - Мада, по правилу, сви живе у Србији и користе све благодети наших пореских обвезника, због бројних олакшица опредељују се да као уточиште од плаћања обавеза

нађу у пореским рајевима, државама које не наплаћују или симболично наплаћују порезе. Поред тога, приметно је да естрадне звезде све више плаћају порезе у земљама у којима су добили радне дозволе. Све ће се то променити када се у Србији коначно уведе дуго најављивана унакрсна провера имовине и прихода - кажу у Пореској управи.

■ УКУПАН ПОРЕСКИ ДУГ	
Дужници	Износ дуга (у милијардама динара)
Правна лица	214,8
Предузетници	4,2
Физичка лица	2,9

Приметно је и да се на листама највећих дужника међу фирмама и предузетницима углавном налазе оне које су у реструктурисању, стечају или су, једноставно, избрисане.

- Важећи закони не дозвољавају порезницима да изврше било какав покушај наплате пореза и доприноса онима код којих је проглашен стечај или се налазе у процесу реструктурисања или приватизације - објашњавају порезници. - Овакве законске норме се, повремено, и злоупотребљавају, па поједини власници приватних фирми намерно гурну своје предузеће у стечај како би спречили наплату пореза држави. Ипак, када су у питању велики стечајни дужници извесно је да ће у тим случајевима доћи до наплате пореза по окончању поступка и продаје имовине стечајног дужника.

МОГУЋА ГРЕШКА СА БЕОГРАДОМ Пореска управа Србије не искључује могућност да град Београд не дугује 1,8 милиона динара, колико је представљено у списковима дужника. - Током викенда порески службеници интензивно раде на провери документације. Могуће је да је дошло до грешке - тврде у Пореској управи и обећавају да ће већ у понедељак објавити резултате додатних анализа. Треба рачунати и са тим да је један део пореских дужника своје обавезе измирио непосредно пред завршетак године, што није могло да се види у објављеним списковима.

ПОРЕСКА УПРАВА: СИМБОЛИЧНЕ КАЗНЕ

Пореска управа Србије саопштила је да код појединих обвезника није могла да обави ни редовну, ни принудну наплату пореза јер су је у томе спречавали прописи из приватизације и стечаја, као и да су за такав прекршај биле предвиђене новчане казне од 100.000 до 300.000 динара.

ПУ је у објашњењу на интернет страници навела како је Закон о приватизацији прописао да пошто буде донета одлука о реструктурирању предузећа она има снагу извршне исправе и на основу ње надлежан за спровођење принудне наплате обуставља извршавање.

Исто тако, велики број обвезника поднео је захтев за одлагање плаћања пореског дуга сходно члану 73 Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Репрограмом се утврђују нови рокови доспећа, али је могуће одобрити га на највише 12 месеци, а за време репрограма рачуна се камата.

МИСТЕРИОЗНИ ЛЕСКОВАЧКИ ДУЖНИК

У Лесковцу, бар до недеље поподне, нико није знао ко је тачно Новица Јовановић, највећи порески дужник у Србији. Шпекулише се са неколико приватника, али нико поуздано не може да каже чиме се прави Новица Јовановић бави. Неки који се случајно тако зову преживљавају пакао јер им је тешко да објасне да нису они ти који дугују држави.

- Два минута пошто су медији објавили да неки Новица Јовановић дугује 308 милиона динара на име пореза, телефони су нам се усијали свима у породици. Пресео ми је Божић јер сам сваком објашњавао да нисам тај. Не само да не дугујем држави него нам није исто ни средње слово - прича имењак и презимењак фамозног дужника, који се успешно бави породичним бизнисом. - Дође ми да се појавим на телевизији и кажем људима да нисам ништа скривио. Бојим се да не навучем неке разбојнике. Помислиће да имам милијарде када држави дугујем толико пара. (Д. М.)

http://www.danas.rs/danasrs/politika/asns_trazi_dva_mandata_i_mesto_ministra.56.html?news_id=231529

Синдикати до 15. фебруара о изласку на изборе

АСНС тражи два мандата и место министра

Аутор: М. Р. Миленковић

Београд - Две најјаче радничке организације у Србији, Савез самосталних синдиката и Асоцијација слободних и независних синдиката до 15. фебруара ће одлучити с којом странком ће у коалицији ићи на парламентарне изборе.

За разлику од ранијих избора, када су синдикати нудили само подршку политичким партијама, како би заузврат била обезбеђена нека социјална права, овог пута траже и гаранције за испуњење постигнутих договора, али и посланичке мандате и места у влади.

- АСНС тражиће од партије коју будемо подржали на изборима два посланичка мандата у Народној скупштини. Са те две „синдикалне столице“ у парламенту, глас радника би био јачи. До сада смо разговарали са ЛДП и ДС, с којим и ове недеље настављамо дијалог. Очекују нас састанци с напредњацима и СПС. Они који прихвате нашу руку, могу да рачунају на 100.000 сигурних гласова - тврди у изјави за Данас Ранка Савић, председница АСНС.

Савићева истиче да Министарство за рад и социјалну политику такође мора да припадне синдикатима. Како каже, као што је логично да на челу министарстава финансија и економије долазе економисти, тако треба да се радничким и социјалним темама баве они који их најбоље познају, а то су људи из синдиката.

На нашу примедбу да је актуелни министар рада и социјалне политике Расим Љајић синдикатима већ понудио свој ресор, председница АСНС каже да њен синдикат и нема баш добро искуство са Љајићем, против чијег министарства је и поднета тужба због оспоравања репрезентативности АСНС. То је и један од разлога због чега овај синдикат не планира разговоре о коалицији са Љајићевом СДПС.

За разлику од АСНС, Савез самосталних синдиката, према речима председника Љубисава Орбовића, планира разговоре о предизборним коалицијама са Расимом Љајићем, али и са ДС, СНС и СПС. Орбовић подсећа да је до сада разговарао са СНС, ЛДП и УРС, али о превазилажењу светске економске кризе.

- Разговори које ћемо 23. јануара отворити са ДС садржаће наше основне услове за стварање предизборних коалиција. Инсистирамо да плате у Србији више не буду најниже у региону, да стандард грађана мора бити већи, али ћемо инсистирати и на враћању средњег слоја становништва, који је у годинама кризе готово нестао - каже Орбовић за Данас.

Наш саговорник упозорава на то да нема више места радничком „бланко поверењу“ партијама и да ће СССС, који броји око пола милиона чланова, захтевати да добије „контролну функцију“, где су једна од могућности и посланичка места у Скупштини Србије.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kom-ce-se-carstvu-sindikalci-prikloniti>

Ком ће се царству синдикалци приклонити

Иако је до избора остало још неколико месеци, поново је покренуто питање политичког ангажмана синдиката у Србији. За сада нема правих одговора коме ће се и да ли ће се синдикати приклонити, али је извесно да су синдикати постали занимљиви политичарима. И то најчешће онда када је потребно да јавност чује да ће се све политичке паритије борити за права радника.

Став Савеза самосталних синдиката Србије о овом питању, указао је председник Љубисав Орбовић, биће познат до 15. јануара. По његовим речима, иако је било контаката руководства ШШ-а с појединим политичким партијама, то још увек не значи и улазак овог синдиката у политику. Ипак, он је истакао да ће, у случају да се то деси, ШШ подржати неку социјалдемократску опцију, што би онима који ће се борити за места у парламенту донело одређени број гласова. Орбовић наглашава да је циљ ШШ да добију гаранције да ће бити поштовано договорено и да би се, у супротном, могао направити поремећај у новој влади.

По речима председнице Асоцијације слободних и независних синдиката Србије Ранке Савић, став ове асоцијације везан за политички ангажман синдиката добро је познат. Она указује да су синдикати одавно у политици и да не постоји ниједан синдикат у свету који није везан за неку политичку опцију.

- Велике синдикалне протесте у Европи нису организовали само синдикати, већ и политичке опције чији су програми блиски синдикалним - каже Ранка Савић. - Сматрам да синдикат не треба да прави политичку партију, већ да се определи за одређену опцију, пре свега социјалдемократску, које ће се борити за права радника. У овом тренутку у Србији је то нужно јер је положај радника на најнижем могућем ниову. Још разговарамо с представницима свих политичких партија, а до краја јануара изнећемо јасан и прецизан став кога ће АСНС подржати и то ће, сигурно, тој политичкој опцији донети најмање 100.000 гласова. За узврат ћемо тражити улазак представника синдиката у парламент.

Председник синдиката „Независност” Бранислав Чанак против је укључивања синдиката у политику. Он истиче да је политичка сцена у Србији таква да се синдикати, практично само користе као заклон за неку политичку акцију, или у предеизборној трци.

- Синдикату „Независност” ниједна политичка странка није се обратила и то је за нас изузетан комплимент и доказ да нас гледају као озбиљног играча у друштвеном животу - каже Бранислав Чанак. - Да би се остварило било какав утицај у парламенту и ствари покренуле с мртве тачке потребна је велика већина, а сведоци смо да ниједна политичке партија, па ни социјалдемократска опције, у протеклом времену за права радника није урадила ништа. Синдикат би требало да покреће питања остварења радничких права, а посланици да се боре да се она и реше у корист запослених.

Д. Млађеновић

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/300253/Bice-novih-otkaza>

Економске прогнозе 2012.

Биће нових отказа

Маријана Кркић

Незапослени који су протекле године безуспешно тражили посао неће бити у бољој ситуацији ни ове године. Биће нових отпуштања, оцењују угледни економисти, прогнозирајући да ће наредних 12 месеци практично бити изгубљено када је реч о побољшању ситуације на тржишту рада.

Незапосленост ће у Србији и даље бити економски проблем број један. Држава је, истовремено, прешла границу законски дозвољеног задуживања и сада је неопходна свеобухватна реформа, а то у прво време увек значи мање нових радних места. Мало охрабрења могу донети банке и инвеститори, ако не одустану од улагања. О економским кретањима у 2012. години за “Блиц” говоре економисти Владимир Глигоров и Владимир Вучковић.

1. Шта у 2012. може да покрене запосленост?
2. Јавни дуг је пробио границу од 45 одсто БДП-а и законски држава више не може да се задужује. Како ће се дугови намиривати?
3. Основ за опоравак привреде је већи извоз. Како извознике треба стимулисати?
4. Какав курс би био погубан за извознике, увознике, а какав за грађане? Колико је реално да ће се и десити најгори сценарио?
5. Како ће се даља криза у еврозони одразити на Србију, будући да су неке од погођених земаља, као Италија, наши највећи спољнотрговински партнери?

Владимир Глигоров

1 Пројекције привредних власти рачунају са растом инвестиција и извоза. Но, како се очекује раст до највише 1,5 одсто, укупна запосленост ће се и даље смањивати. Требало би донети мере које ће обезбедити већа приватна улагања како би дошло до повећања запослености у приватном сектору. Потребне су и мере за унапређење квалификација и лакше повезивање тражње са понудом рада. Ова је година изгубљена када је реч о побољшању тржишта рада, а циљ би требало да буде да ниједна следећа година не буде таква.

2 Камате које повериоци тренутно траже да би кредитирали државу су на нивоу који чини задуживање неодрживим, што значи да не очекују да им се дуг у целини врати. Боље је да се држава не задужује додатно. Сада је неопходна свеобухватна реформа. Њени почетни негативни ефекти би водили социјалном отпору који, док не дође до трајнијег опоравка привреде, може да преживи једино Влада састављена после убедљиве победе на изборима. Без реформе, привреда ће стагнирати, а јавни дугови неће моћи у целини да буду враћени.

3 Далеко најбоље средство је курс динара. Али потребне су и инвестиције да би се повећала производња робе за извоз, поготово оне која се тренутно и не производи. Зато инвеститори треба да очекују да ће трошкови бити и остати конкурентни. Остале мере дају краткорочне и неодрживе резултате. Неки извозни сектори, као пољопривреда, имају проблем са продуктивношћу и ту новчане олакшице не помажу.

4 У Србији, повремено јак динар погодује држави, јер значи лакше сервисирање дугова у страном новцу. Некад се курс коригује надоле како би се подстакло извоз, а онда се прецењује да би се успорила инфлација и обезбедио реални раст доходака. Алтернатива том манипулисању је чист флексибилни курс или фиксни курс на нивоу извесне потцењености уз фискалну и политику доходака које не би дозволиле пад конкурентности. То пре свега значи да се инфлација усклади са оном у еврозони.

5 Утицај на Србију би могао бити мањи него у многим упоредивим земљама зато што је реч о прилично затвореној привреди. Успоравање раста извоза неће имати превелики укупан

ефекат. Проблем је више у зависности од страних финансијских средстава, која ће бити мање доступна или недоступна. Зато ће бити потребно веће ослањање на домаћу штедњу као извор улагања.

Владимир Вучковић

1 Незапосленост и даље расте и то јесте највећи економски проблем у Србији. Опасно је да се тај пожар гаси краткорочним мерама, пошто оне не дају веће резултате. Дакле, субвенције у маком облику не могу нити да реше, нити да ублаже проблем. Држава би требало да унапреди амбијент за пословање, да смањи бирократске и фискалне препреке и трошкове бизнису, да отпочне реформе које ће дати резултат након одређеног периода. То је нешто што можемо сами да учинимо, а за остало у великој мери зависимо од света.

2 Држава ће моћи да се задужује у мери у којој враћа доспеле дугове, али ће морати да се задужује и више. Да бисмо смањили зависност од кредита, морамо да смањимо и јавне расходе, а то ће бити могуће само када се реформама јавног сектора створи простор за јефтинију и ефикаснију државу. До тада нам остаје нада да нам банке и инвеститори неће затворити врата, јер онда нас чека принудно слетање - драстично и присилно резање великих расхода из буџета.

3 Оскудна средства из буџета треба усмеравати преко развојне банке. Ни то није свемогуће решење, али је ипак боље од великог броја фондова и агенција које сад брину о извозу. И овде важан импулс може да потекне од повлачења државе, у смислу унапређивања амбијента за пословање, док мање треба очекивати од непосредне, активне помоћи државе.

4 Реална апрецијација динара у 2011. је лоша за извознике. Стога би било добро да динар у 2012. даље не јача. С друге стране, нагли пораст курса, вероватнији након претходне године апрецијације, не одговарају никоме. Нажалост, у Србији имамо или подужу и неодрживу стабилности или наглу депрецијацију. Вероватноћа да у 2012. дође до пораста курса није мала, знатно је већа него у 2011, с обзиром на могућност да на тржишту дође до високе тражње за девизама у условима њихове ограничене понуде.

5 Извоз у Италију већ опада и у најмању руку морамо да очекујемо тежи пласман робе у еврозони. У лошијем сценарију, капитал ће постати оскуднији и скупљи, а могуће је и повлачење новца из Србије у матичне земље овдашњих банака. То би значило теже финансирање јавних расхода, пораст курса и свеопшту нестабилност. Нико не може да процени шта ће се тачно десити, али је извесно да ћемо имати велика искушења у 2012.

<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/300248/Drzavne-firme-duzne-20-milijardi-dinara-poreza>

Државне фирме дужне 20 милијарди динара пореза

Сузана Лакић, Бојана Анђелић

Пореска управа Србије објавила је списак од 300 највећих пореских дужника међу којима су јавна предузећа, државне институције, предузетници и познате личности. Како „Блиц” сазнаје,

списак је претрпео значајне измене уочи Нове године, када је постало јасно да ће Министарство финансија обелоданити највеће неплатише пореза и доприноса у земљи.

Градско саобраћајно предузеће Београд дугује 1,6 милијарди динара

Пореска управа је на сајту објавила списак од 100 предузетника и исто толико физичких и правних лица којима порез није наплаћен до краја прошле године. Притиснута растућим дуговањима привреде и грађана, због којих је фонд за пензије све празнији, Пореска је обелоданила структуру укупних потраживања од 220 милијарди динара, од чега је дуг предузећа око 214 милијарди.

Прва три водећа дужника на списку правних лица су угашене банке - Беобанка која дугује 24 милијарде динара, Инвестбанка и Астра банка са 15,64 милијарде динара ненаплаћеног пореза.

Dužnik	Dug u milijardama dinara
Beobanka u stečaju	24,07
Invest banka u stečaju	18,1
Astra banka u stečaju	15,6
Beogradska banka u stečaju	13,1
Sarid u stečaju	5,5
Simpo, zaključak Vlade	5,09
Javna preduzeće za podzemnu eksploataciju uglja u restrukturiranju	7,5
Traja korporacija	2,2
Grad Beograd	1,8

[Кликните за увећање \(+\)](#)

У врху списка дужника физичких лица је Новица Јовановић из Лесковца који дугује око 300 милиона динара, а највеће изненађење је Маргит Савовић, бивша министарка за социјална питања, која дугује 9,9 милиона динара. На 15. месту по висини дуга је суботички бизнисмен Војин Ђорђевић, власник компаније „Си енд Си“, од кога држава потражује 41 милион динара, а на седмом Радисав Родић, покретач дневног листа „Курир“. На овом списку је и Ратко Буторовић, председник Фудбалског клуба Војводина, али и Горан Триван, секретар за заштиту животне средине града Београда.

- Овај списак се значајно разликовао до пре само две недеље. Када су измене Закона о пореском поступку ушле у скупштинску процедуру, имали смо праву навала за уплату пореза. Дуговања су масовно уплаћивала министарства, јавна предузећа, медијске куће, али и познате личности. Људи и менаџери предузећа, који имају новац и послују у плусу, су тек тада постали свесни да се врло лако могу наћи на стубу срама и угрозити свој пословни рејтинг - прича извор „Блица”.

Poreski dug	
Dužnici	Iznos duga (u milijardama dinara)
Pravno lice	214,8
Preduzetnici	4,2
Fizičko lice	2,9

Najveći dužnici – preduzetnici	
Dužnik	Dug u milionima dinara
Metalijum STZR	168,4

[Кликните за увећање \(+\)](#)

Међу предузећима, дугују и „Застава оружје”, „Јагодинска пивара”, али и „Симпо”, фирма којом 40 година руководи Драган Томић, те „Верано моторс”, грађевинско предузеће „Мостоградња” у реструктурирању и „Подрум Палић”.

- Проблем је што највише дугују предузећа у стечају и приватизацији, а по закону код таквих привредника практично не можемо покренути принудну наплату. Код њих је практично новац заробљен. Велико изненађење су јавна предузећа. ЈП за подземну експлоатацију угља дугује око 7,5 милијарди динара - каже наш извор.

Град Београд: Дуг је поништен још 2007. године

Град Београд нема никаквих дуговања према Пореској управи о чему су их званичним дописом обавестили 20. априла 2011. године и том приликом им доставили сву неопходну документацију. Документација, између осталог, садржи решење о поништењу дуга из 2004. године, које је још 2007. године издало Министарство финансија, а на основу пресуде Врховног

суда Србије.

- Секретаријат за финансије града Београда добио је тада из Пореске управе и информацију да је у питању техничка грешка која ће бити исправљена у најкраћем року. Пошто очигледно то још није урађено, очекујемо да ће бити одмах после божићних празника - изјавила је за Беоинфо градска секретарка за финансије Рената Радујко Милић.

Судски поступци трају две године

Пореска управа је за првих девет месеци 2011. поднела 1.700 кривичних пријава и око 50.000 прекршајних због неплаћања, каже наш извор. Казне по овим пријавама нису мале, од 100.000 до милион динара за правно лице и од 5.000 до 50.000 за одговорног у предузећу. Колико је, међутим, послодаваца и платило новчану казну, тешко је рећи, јер судски поступци трају у просеку две године.

Dužnik	Dug u milionima dinara
Jovanović Novica, Leskovac	307,9
Vujaklija Mario, Inđija	239,6
Đurović Blažo, Zemun	127
Vasiljković Milan, Smederevska Palanka	82,9
Mamčilović Mile, Inđija	69,7
Rodić Radisav, Voždovac	62,6
Jerinić Miodrag, Čuprija	61,2

[Кликните за увећање \(+\)](#)

У Пореској управи кажу да ће сада сваког месеца објављивати имена највећих дужника и верују да ће овакав потез натерати многе да плате пореске обавезе.

- Ако ништа, то ће чинити бар успешна предузећа, којима због угледа и клијената никако не иде у прилог да буду на црној листи - верује извор „Блица”.

„Симпо”: Дуг вратити од приватизације

У самом врху дужника је предузеће „Симпо” из Врања, од којег Пореска управа потражује преко пет милијарди динара. На питање зашто „Симпо” не плаћа дуг, Бора Милачић, члан Управног

одбора „Симпа”, каже да је одлуком Владе Србије тај дуг замрзнут све до продаје државног удела у том предузећу.

- Тендер за продају акција државе је у припреми, а дуговања према Пореској управи ће бити наплаћена из прихода остварених приватизацијом државног дела у „Симпу“ - каже Милачић и додаје да то предузеће текуће обавезе измирује на време.

„Ласта”: Уредно плаћамо од 2008. године

На информацију да 2Ласта“ за порезе дугује скоро 700 милиона динара, Велибор Совровић, директор ове фирме, каже да уредно плаћају порезе и доприносе од 2008. године.

- Пореској управи дугујемо око 300 милиона динара, а то је наслеђен дуг из приватизације који треба да врати евентуални нови власник „Ласте” - рекао је Совровић за „Блиц”.

„Србијашуме”: Провера у Пореској управи

Према евиденцији Пореске управе, ЈП „Србијашуме“ дугује преко 700 милиона динара. У овом предузећу за „Блиц” кажу да ће нешто више знати о овом дуговању тек у понедељак када провере о чему се ради.

- ЈП Србијашуме не дугују никоме, а заиста би било тешко превидети толики износ дуга. Зато све морамо да проверимо са Пореском управом, тако да ћемо праве информације имати тек после празника - кажу у „Србијашумама”.

Ратко Буторовић, председник ФК Војводина: Платимо када можемо

Председник ФК Војводина и власник компаније „Парк” Ратко Буторовић у изјави за „Блиц” признаје да Пореској управи дугује новац за порезе и доприносе и да је то стање које траје већ неко време.

- Уплаћујемо када можемо, па онда опет каснимо, па платимо, и тако укруг. Неспорно је да се дуг мора плаћати, али држава мора мало да помогне, да нам да неки грејс период за враћање дуга, или отпис камата које често нарасту на ниво већи од основног дуга - каже Буторовић који, према подацима Пореске управе, дугује око 10.000 евра.

- Лично ја могу дуговати једино преко куповине хотела „Парк”, пошто га нисам купио као правно већ као физичко лице. И тај дуг се вероватно односи на то - каже он.